

ദൃശ്യസംസ്കാരവും മലയാളിയുടെ മാറുന്ന ജീവിതശൈലിയും

NIMMY KURIAN

Assistant Professor in Malayalam, Pavanatma College, Murickassery
nimmyk9@gmail.com

സംഗ്രഹം

സംസ്കാരവും സാഹിത്യവും ഇഴചിരിക്കാനാവാത്ത വിധം ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ ആണ്. വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന വികാസ പരിണാമങ്ങളുടെ രേഖാചിത്രം ഓരോ കാലഘട്ടങ്ങളിലെയും സംസ്കാരങ്ങളിലെയും, സാഹിത്യകൃതികളെ അവലോകനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഉത്തരാധുനിക സാഹിത്യ ചർച്ചകളിലെ ഒരു പ്രധാനഘടകം എന്ന നിലയിൽ സംസ്കാരത്തിൽ മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനത വിലയിരുത്താവുന്നതുമാണ്. അതിനാൽതന്നെ ഒരു ശരാശരി മലയാളിയുടെ ജീവിതത്തെ ബഹുജന മാധ്യമങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ച് ടെലിവിഷൻ, എപ്രകാരം സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്ന പഠനം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

‘വാർത്തകളും, വിനോദവും, വിജ്ഞാനവും വിദ്യാഭ്യാസവും, സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക പെരുമാറ്റ ചട്ടങ്ങളും സ്വഭാവരീതികളും ആശയങ്ങളും അനേകലക്ഷം ജനങ്ങളിൽ ഒരേസമയം എത്തിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക സാമഗ്രഹികളാണ് ബഹുജനമാധ്യമങ്ങൾ എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഇന്ന് ജനപ്രിയ സംസ്കാരത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ് ബഹുജനമാധ്യമങ്ങൾ. ടെലിവിഷൻ, റേഡിയോ, ഇന്റർനെറ്റ് പത്രമാസികകൾ, മൊബൈൽ ഫോൺ എന്നിങ്ങനെ നീളുന്ന ബഹുജനമാധ്യമങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന മാധ്യമമാണ് ടെലിവിഷൻ. അചേതനമായ ഈ വസ്തു (ടെലിവിഷൻ) ഒരു ശരാശരി മലയാളിയുടെ ജീവിതത്തെ എത്രമാത്രം സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്? അതിന്റെ പരിണിത ഫലങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്? എന്ന് ചിന്തിക്കാം. നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിലും ബാഹ്യമായ ജീവിതശൈലിയിലും ടെലിവിഷൻ വിപ്ലവകരമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്, വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് സത്യം.

ടെലിവിഷന്റെ ആരം ഉദ്ദേശം തന്നെ വിനോദ, വിദ്യാഭ്യാസ, വിജ്ഞാന പരിപാടികൾ ജനങ്ങളിൽ എത്തിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് ഇന്ത്യ പോലുള്ള ഒരു വികസന രാജ്യത്തിൽ ദൂരദർശന്റെ സംപ്രേഷണത്തിനു പിന്നിലെ സാമൂഹിക ലക്ഷ്യങ്ങളും ആദർശങ്ങളും മഹനീയമാണ്. ദേശീയോദ്ഗ്രഥനം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക, ജനമനസ്സുകളിൽ ശാസ്ത്രീയമായ വീക്ഷണങ്ങളുണ്ടാക്കുക, സ്ത്രീക്ഷേമം, ശിശുക്ഷേമം, പിന്നോക്കാവസ്ഥയിലുള്ളവരുടെ ക്ഷേമം മുതലായവ എല്ലാത്തരം സാമൂഹിക ക്ഷേമ പരിപാടികൾക്കും ഊന്നൽ നൽകുക, തുടങ്ങിയ ഉന്നതാദർശങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ട് ആരംഭിച്ച ദൂരദർശന്റെ സംപ്രേഷണത്തിൽ പോലും ഈ വകകാര്യങ്ങൾ എത്രമാത്രം ഗൗരവതരമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട് എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. അപ്പോൾ പിന്നെ സിനിമയ്ക്കും, സീരിയലുകൾക്കും, റിയാലിറ്റി ഷോകൾക്കും മാത്രം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന മറ്റ് സ്വകാര്യ ചാനലുകളുടെ ശോചനീയാവസ്ഥ എടുത്തുപറയേണ്ട കാര്യമില്ല.

കുറഞ്ഞ ചെലവിൽ ജനങ്ങൾക്ക് അറിവും വിനോദവും പകരാൻ ടെലിവിഷൻ സഹായിക്കുന്നു എന്നത് ടെലിവിഷന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഗുണമാണ്. എന്നിരുന്നാൽ തന്നെ മാനസിക വളർച്ചയ്ക്കും, ബൗദ്ധിക നിലവാരം ഉയർത്തുന്നതിനും, ആരോഗ്യപരമായ വൈകാരിക ബന്ധങ്ങൾക്കും ടെലിവിഷൻ എത്രമാത്രം പിന്തുണ നൽകുന്നു എന്നത് വിചിന്തനം ചെയ്യേണ്ട കാര്യമാണ്. ടെലിവിഷൻ

എന്ന ദൃശ്യ ശ്രവ്യ മാധ്യമം പ്രേക്ഷകർക്ക് മറ്റൊരെയും ആശ്രയിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. വായനയിലൂടെ അവനു ലഭിക്കുന്ന അറിവും വിശകലനാത്മക മനോഹരവും ഇവിടെ പരിമിതപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് മറയ്ക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുത. നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിലും വ്യക്തിജീവിതത്തിലും നിർണ്ണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന മാധ്യമമാണ് ടെലിവിഷൻ. സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക ജീർണ്ണതകളും ദുഷ്പ്രവണതകളും വിമർശിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നുമെങ്കിലും സാമൂഹിക വൈകല്യങ്ങൾക്കും ദുഷിച്ച പ്രവണതകൾക്കുമെതിരെ പ്രതികരിക്കുന്ന ടെലിവിഷൻ പരിപാടികളുടെ എണ്ണം നാമമാത്രമാണ്. പുരോഗമനാശയങ്ങളും ശാസ്ത്രീയ ചിന്തകളും വളർത്താൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം പഴയ ആചാരങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും പുനർജീവിപ്പിച്ച് മനുഷ്യനെ ഇരുണ്ട യുഗത്തിലേക്ക് മടക്കിക്കൊണ്ട് പോകാൻ ഉതകുന്ന സീരിയലുകളും മറ്റുമാണ് ഇന്ന് കൂടുതൽ ഉള്ളത്. ഇതിനു സമാന്തരമായി അമ്മായമ്മപ്പോരും, അവിഹിത ബന്ധങ്ങളും നിറഞ്ഞ കണ്ണീർപരമ്പരകളും മലയാളിയുടെ ആസ്വാദനതലത്തേയും കായികശേഷിയേയും പാടേ നശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മറ്റൊന്നിനേക്കാളും, ജനങ്ങളുടെ മേൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നത് ഇത്തരത്തിലുള്ള ടെലിവിഷൻ പരിപാടികളാണ്. നിമിഷംതോറും മിന്നിമറയുന്ന ദൃശ്യാനുഭൂതി പകർന്നു തരുന്ന ഈ വെള്ളി വെളിച്ചത്തിന്റെ മുൻപിലേക്കാണ് ഇന്നത്തെ കുട്ടികൾ ജനിച്ചുവീഴുന്നത്. ഈ മാതിരി ലോകത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങളും അവരുടെ സംഘങ്ങളുമെല്ലാം കുട്ടികൾ അനുകരിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥപ്പെടാനില്ല. ഇന്ന് വിവിധ ചാനലുകളിൽ സംപ്രേഷണം ചെയ്യുന്ന പരിപാടികളെ സാമാന്യമായി അപഗ്രഥിച്ച് നോക്കുകയാണെങ്കിൽ അവയിൽ ഭൂരിഭാഗവും വിലകുറഞ്ഞ വിനോദപരിപാടികളാണെന്ന് കാണാം. സൂത്രയുടെയും അതിർവരമ്പുകൾ കണ്ടത്തുകതന്നെ വളരെ പ്രയാസം.

ഉള്ളൂർ കൈയ്യിലൊതുങ്ങുന്ന റിമോട്ടിന്റെ ഒരു ചെറിയ ബട്ടൺ അമർത്തുന്നതിലൂടെ വിചിത്രമായ ഒരു പശ്ചാത്തലമാണ് ഇന്നത്തെ യുവ തലമുറ സ്വന്തമാക്കുന്നത്. അക്രമവും, ഹിംസാത്മകതയും മുറ്റിനിൽക്കുന്ന സംഘങ്ങളുടെ ശകലങ്ങൾ, തീവ്ര പടർത്തുന്ന രംഗങ്ങൾ, മരണങ്ങൾ കൊലപാതകങ്ങൾ, സ്ത്രീകളെ വിലകുറച്ചുകാണിക്കുന്ന രീതികൾ, ബലാത്സംഗങ്ങൾ, സ്ത്രീപീഡനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ കുത്തി നിറച്ച സീരിയലുകളും സിനിമകളും കണ്ടും ആസ്വദിച്ചുമാണ് മലയാളിയുടെ ദിനങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്നത്. കുട്ടികൾ കാണുന്ന പരിപാടികളുടെ ഹിംസാത്മകവും ഇത്തരത്തിലുള്ള അക്രമങ്ങൾ ആയതുകൊണ്ടുതന്നെ ബാഹ്യലോകത്തോടുള്ള അവരുടെ സമീപനവും അത്തരത്തിലുള്ളതായി മാറുന്നു. നിത്യവും കാണുന്ന ഇത്തരത്തിലുള്ള വൈകൃതം നിറഞ്ഞ പെരുമാറ്റരീതികൾ അവരിലുള്ള ദയ, ദീനാനുകമ്പ തുടങ്ങിയ ആർദ്ര വികാരങ്ങളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നു. ഈ വിസ്മയ ലോകത്തിന്റെ കുരുക്കിൽപ്പെട്ട് അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നത് മുത്തശ്ശികഥകളുടെ നേരും നെരിവും, ഇണക്കങ്ങളുടെയും പിണക്കങ്ങളുടേതുമായ നന്മ നിറഞ്ഞ ഒരു കൂട്ടായ്മയുമാണ്. അയൽപക്കത്തെ കുട്ടികളോടൊപ്പം തകർത്തുല്ലിപ്പിച്ച് ബാല്യവും കൗമാരവും ആഘോഷിക്കാൻ ഇന്നത്തെ പുതുതലമുറയ്ക്ക് സമയമില്ലാത്തതും ഈ നിർജ്ജീവ വസ്തുവിന്റെ സ്വാധീനത ഒന്നു മാത്രമാണ്. തന്മൂലം തന്നിലേക്കുതന്നെ ചുരുങ്ങി ഒറ്റപ്പെട്ട ദ്വീപിൽ എന്ന പോലെ ജീവിതം ചെലവഴിക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്നു. ദിനംതോറും മദ്യപാനവും പുകവലിയും നിറഞ്ഞ രംഗങ്ങളുള്ള സീരിയലുകളും സിനിമകളും കാണുന്നവർ ഇത് നിത്യജീവിതത്തിലെ ശീലങ്ങളിലൊന്നായി കരുതി ഇത്തരം രീതികളെ സ്വാംശീകരിക്കാനുള്ള സാധ്യത വളരെ കൂടുതലാണ്.

സീരിയലുകളെപ്പോലെ തന്നെ കുടുംബസദസ്സുകൾ ഒന്നടങ്കം ഇരുകൈയും നീട്ടി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന റിയാലിറ്റി ഷോയാണ് ടെലിവിഷൻ പരിപാടികളിലെ പുതു തരംഗം. കലയുടെ പ്രോൽസാഹനമാണ് ഇത്തരം പരിപാടികൾ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതെങ്കിലും വൻ ലാഭം കൊതിയും കച്ചവടതന്ത്രങ്ങളുമാണ് ഇതിനു പിന്നിൽ. ജീവിത പ്രശ്നങ്ങളും പ്രാരാബ്ധങ്ങളും പങ്കാളിയുടെ കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളുമെല്ലാം റിയാലിറ്റിഷോകളിലൂടെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞ് സമൂഹത്തെ മുഴുവൻ അറിയിക്കാൻ മലയാളികൾക്കിന്ന് യാതൊരു മടിയുമില്ല. വ്യക്തി ജീവിതത്തിന്റെ സ്വകാര്യത ഹനിക്കപ്പെടുന്ന ഇത്തരം പരിപാടികളിലൂടെ ഒരു ശരാശരി മലയാളി പ്രേഷകനു കിട്ടുന്ന ധാർമിക സാംസ്കാരിക മൂല്യം എന്താണ്. മാതൃഘണ്ടയുടെ തെറ്റായ പ്രയോഗങ്ങളും രീതികളും, നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തോടു കൂറു

പുലർത്താത്ത വസ്ത്രധാരണ രീതിയും ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ പശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ വികലമായ അനുകരണവും മാത്രമാണ് ഇത്തരം കലാവിനോദ പരിപാടികളിൽസംവേദനം ചെയ്യുന്നത്

മാനസികാരോഗ്യത്തോടൊപ്പം ശാരീരികാരോഗ്യവും നശിപ്പിക്കുന്നതിൽ ടെലിവിഷൻ മുഖ്യ പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. കുട്ടികളിലും യുവാക്കളിലും ഇന്ന് നേത്ര വൈകല്യങ്ങൾ കൂടി വരുന്നത് ഇതിന്റെ തെളിവാണ്. മണിക്കൂറുകൾ ടെലിവിഷൻ സെറ്റിനു മുൻപിൽ ചടഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുന്ന ബാല്യവും, കൗമാരവും,യുവത്വവും സമ്പാദിക്കുന്നത് ഗൗരവതരമായ ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങളാണ് എന്നതാണ് യാതഥ്യം. പ്രതികരണ ശൂന്യരായ, അനാരോഗ്യം പേറുന്ന ഒരു യുവ തലമുറയാണ് ഇതിന്റെ പരിണിത ഫലം. ദീർഘമായ ഇരിപ്പു കൊണ്ട് പ്രായമായവരുടേയും കായികക്ഷമത നശിക്കുകയും ദേഹാസ്വസ്ഥങ്ങൾ വർധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ടെലിവിഷൻ പരസ്യങ്ങളാണ് മലയാളിയുടെ ജീവിത ശൈലിയെ, സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലത്തെ മാറ്റിമറിച്ച മറ്റൊരു പ്രധാന ഘടകം എല്ലാ പരസ്യവും കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നത് ഓരോ ആശയ ചിഹ്നങ്ങളാണ്. ഈ ആശയ കൈമാറ്റം ഇന്ന് അപകടകരമായ രീതിയിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ആശയം സംവേദനം ചെയ്യുക എന്നതിനപ്പുറം ആശയങ്ങൾ അബോദാത്മകമായി അടിച്ചേൽപ്പിക്കുക എന്ന നിലയാണ് ഇന്ന് കൈവന്നിരിക്കുന്നത്. കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഈ ആശയങ്ങൾ ഏതങ്കിലും വസ്തുക്കളേയോ സേവനങ്ങളേയോ സംബന്ധിച്ചുള്ളവയായിരിക്കും. ഇവ പലപ്പോഴും അത്യാവശ്യമുള്ളവയുമായിരിക്കില്ല. അറിയിക്കുക എന്ന പ്രാഥമിക ധർമ്മവും, പ്രേരിപ്പിക്കുക എന്ന ദ്വിതീയ ധർമ്മവും അംഗീകരിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആവശ്യം അടിച്ചേൽപ്പിച്ച് ഒരു പുത്തൻ ജീവിതശൈലി വാർത്തെടുക്കാൻ പരസ്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന സ്വാധീനം ഗൗരവമർഹിക്കുന്ന പ്രശ്നമാണ്. ആഹാരം, വസ്ത്രം, പാർപ്പിടം ഇവയാണല്ലോ മനുഷ്യന്റെ പ്രാധമികാവശ്യങ്ങൾ.അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഈഘട്ടങ്ങളിലാണ് ടെലിവിഷൻ പരസ്യത്തിന്റെ മാസ്മതികശക്തി പ്രവർത്തനം തുടരുന്നതും.

ഈ ഘടകങ്ങളുമായിബന്ധപ്പെട്ടു വരുമ്പോഴാണ് പരസ്യങ്ങൾ വളർത്തുന്ന ഉപഭോക്താക്കൾക്കിടയിലുണ്ടാകുന്ന തീവ്രമായ മനസിലാവുന്നത്. അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങൾ തൃപ്തികരമായി നിറവേറ്റാൻ കഴിയുന്നവരിൽ അനാവശ്യമായ കുറേ ആവശ്യങ്ങൾഅബോധാത്മകമായി കുത്തി വയ്ക്കുകയാണ് ടെലിവിഷൻ പരസ്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. പരസ്യങ്ങളിലൂടെ നിത്യവും കാണുന്ന ഉൽപ്പന്നങ്ങളും ആശയങ്ങളും സേവനങ്ങളുമെല്ലാം താരതമ്യേന ഉയർന്ന ജീവിത നിലവാരത്തിലുള്ളവരെ മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇതിലൂടെ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻ എന്തു ക്ഷിക്കണം, എന്തു ധരിക്കണം, എങ്ങനെ ഗൃഹത്തിനു മോടികൂട്ടണം തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ച് അബോദാത്മകമായ ചിന്ത പരസ്യം പ്രധാനം ചെയ്യുന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അറിയിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞ് മറ്റൊരു ലക്ഷ്യവും പരസ്യത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇന്ന് ആവശ്യം സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് പരസ്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഈ അനാവശ്യമായ ആവശ്യസൃഷ്ടി ജീവിത ശൈലിയിൽ സാരമായ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

ഒന്നാമതായി പരസ്യസാധനങ്ങളുടെ പരസ്യം എടുത്തുനോക്കാം. യാഥാർത്ഥ്യവും പരസ്യങ്ങളിലെ ജീവിതവുമായി ഞെട്ടിക്കുന്ന അന്തരമുണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. നാടൻ ക്ഷണ പഥാർത്ഥങ്ങളെക്കാൾ ഫാസ്റ്റ് ഫുഡിനും, പായ്ക്കറ്റ് ഫുഡിനും ശീതള പാനീയങ്ങൾക്കുമാണ് പരസ്യ നിർമ്മിത ജീവിത ശൈലിയിൽ മേന്മ കൽപ്പിക്കുന്നത്. ദോഷകരമായ ഈ ക്ഷണ പരിഷ്കാരം പരസ്യങ്ങളുടെ മാത്രം സംഭാവനയാണ്. വസ്ത്ര ആരണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ആഡംബര പ്രമോഷനുകളിലും സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് പരസ്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. പുത്തൻ ഫാഷൻ പ്രമോഷനുകളിലും അടുക്കള സാമഗ്രികൾ,വീട്ടുപകരണങ്ങൾ മുതലായവ വാങ്ങാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച് സമൂഹത്തിന്റെ ആവശ്യമാക്കി മാററി ധനിക ജീവിത ശൈലി രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കാൻ പരസ്യങ്ങൾ നിർബന്ധിക്കുന്നു. ഇതേ സമൂഹത്തിന്റെ തന്നെ അടിസ്ഥാന ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ സാധിക്കാത്ത നിരവധി ജനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു. ഉപഭോക്താക്കൾക്കിടയിൽ, ആഡംബര പ്രമോഷനുകളിലും സൃഷ്ടിയ ബാഹ്യതല സ്പർശിയായ കാര്യങ്ങളേപ്പോലെ ചില മാനസിക വൈകല്യങ്ങളും പരസ്യത്തിന്റെ

സ്വാധീനത്തിലൂടെ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. പരസ്യങ്ങളിലെ മോഡലുകളും വസ്ത്രധാരണ രീതിയുമാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നത്. പുരുഷന്മാരെ ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്ന ഉൽപ്പന്നമാണെങ്കിൽ പോലും (വൈക്ക് അടിവസ്ത്രങ്ങൾ) അവിടെ പ്രാധാന്യം കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് ഉൽപ്പന്നത്തിനോ പുരുഷ മോഡലിനോ അല്ല, മറിച്ച് സ്ത്രീ മോഡലിന്റെ അർദ്ധ നഗ്ന ശരീരത്തിനാണ്. ഇത്തരം പരസ്യങ്ങൾ ഒരളവുവരെ ലൈംഗിക അരാചകത്വത്തിലേക്ക് സമൂഹത്തെ നയിക്കൻ ഉതകുന്നവയാണ്. സ്ത്രീയെ വെറും വിൽപ്പനച്ചരക്കാക്കി മാറ്റി വികലമായ ധാരണ ഉളവാക്കുകയാണ് ഇത്തരം പരസ്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. മറ്റൊരു ഉദാഹരണമെടുത്താൽ സ്ത്രീകളും, പുരുഷന്മാരും കുട്ടികളും പ്രായമായവരും എല്ലാവരും ഉപയോഗിക്കുന്ന സോപ്പിന്റെ പരസ്യത്തിനാണെങ്കിൽ പോലും മോഡലുകൾ അർദ്ധ നഗ്ന സുന്ദരികളാണ്. ഇത്തരം പരസ്യങ്ങളിൽ പുരുഷ മോഡലുകളെ കാണിക്കാൻ പോലും സാധ്യമല്ല. ഇവിടെയെല്ലാം സത്രീത്വം കച്ചവടവല്കരിക്കപ്പെടുന്നു.

കോടിക്കണക്കിനാലുകളെ സ്വാധീനിക്കുന്ന സാമൂഹിക പ്രതി ധസമായ ടെലിവിഷൻ ഒരു സാമൂഹിക വിപത്താണെന്നു പറഞ്ഞ് തള്ളിക്കളയാൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കുകയില്ല. കാരണം ഈ ജനപ്രിയ മാധ്യമത്തിലൂടെ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിനു ലഭിക്കുന്ന ഗുണങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. ടെലിവിഷൻ എന്ന മാധ്യമത്തെ അതിന്റെ വൈവിധ്യത്തോടെ ഉൾക്കണ്ട് അത് വിനിമയം ചെയ്യുന്ന നന്മ തിന്മകളിലെ നെല്ലും പതിരും തിരിച്ചറിയേണ്ടത് പ്രേക്ഷക സമൂഹം തന്നെയാണ്. ഈ മാധ്യമത്തെ ഗുണാത്മകമായി സമീപിക്കുകയും അതിലൂടെ നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക തനിമയെ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടത് നാം ഓരോരുത്തരുമാണ്.

സഹായക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. ഡോ. ജെ.വി. വിളനിലം, ആ ലോകം മുതൽ ഈ ലോകം വരെ,കേരള റഷ്യ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്,2003
2. ജോസി ജോസഫ്, പരസ്യ കല സ്മാന്തങ്ങളും, പ്രയോഗങ്ങളും, എസ്പെറാന്റോ, പബ്ലി കേഷൻസ്, 2009
3. കെ. എസ് രാജശേഖരൻ, കേരള റഷ്യ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്,2004
4. എം. വി. തോമസ്, മാധ്യമങ്ങളും, മലയാള സാഹിത്യവും, സാംസ്കാരിക പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പ്,2004
5. മാധ്യമങ്ങളും ആനുകാലിക സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളും ചരിത്രപരമായ ഒരു സമീപനം, കേരള റഷ്യ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്,2005